

ПОУЧЕНІЯ

ВЪ

СВЯТЫЯ, И ВЕЛИКАЯ ЧЕТЫРЕДЕСАТНИЦА.

НЕДЕЛА ПЕРВА ОТЪ ПОСТЫТЫ.

Глагола е мѣ Філіппъ: приди, и виждь.

(Іоан. гл. 1. ст. 47.)

ЗА СМЪРТЬ-ТА.

Яко вѣрата на небесныты догматы сѣ ражда повѣче отъ сѣдшаніето, нежели отъ колко-то отъ видѣніето, вѣрата на земныты нѣща сѣ ражда повече отъ видѣніето, нежели отъ колкото отъ сѣдшаніето: „приди и виждь.“ Стига да дойдешь да видишь, и да повѣрвашь. Въ сичкыты обаче вещи, които толко по-здраво вѣрваемы, колко-то гы по іасно гледамы, една само вещь често гледамы, и мжно ѿ вѣрваемы. Ный въ тойзи сѣтенъ свѣтъ смы като въ едно многоплачевно позорище, въ кое-то ежедневно гледамы скзрвны-ты трагедіи (печалны и страшны представленіа въ театро) на привременніа животъ, и страшното мжчителство на всеповѣдителната гѣбителна смърть. Гледамы и сѣкогажъ, и на сѣкадѣ смърть-та; гледамы іа въ сѣко време, въ сичкыты дни презъ годината, въ сичкыты часове презъ днѣтъ; гледамы ѿ въ сѣкомъ възрасть, въ старость-та, въ младость-та, въ самото начало на живота; гледамы ѿ на сѣко мѣсто, на земата, въ морето, въ смиренныты кѣрцы на сиромасыты, въ великолѣпныты